

நெல்வலிச் சிந்து.

திருநெல்வேலித் தாலுகா, நரசிங்கநல்லூர்
வ. ந. காமாட்சிநாதன் செட்டியார்
அவர்கள் இயற்றியது.

இதில்

சுவாமி ஸ்ரீ நெல்லையப்பர் பேரிலும்,
குறுக்குத்துறை முருகக்கடவுண் மீதும் சிந்தும்;
ஸ்ரீ காந்திமதியம்பிகைபேரிற் சந்தப்பஞ்சகமும்,
அடங்கியுளா.

திருநெல்வேலி
ஸ்ரீ காந்திமதி விலாஸம் பிரவலில், பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
10	7	பி ம ப ன	பிழைபான
12	6	நீளமழு	நீ மழு
13	12	மெழி	மெழில்
16	9	சயுந	வீசுந
32	18	வுற்றிடு	பெற்றிடு.
மெட்டு நிர்.		6 முதல் 17.	3 முதல் 14.

FORE WORD

7063
5802

The sweetness of music is enchanting even to reptiles not to speak of its deep elevating influence on men. It is commonly laid under obligation to stir man's lower nature instead of the higher. In the following musical composition addressed to the deities presiding at the well-known temples of Tinnevely and Kurukuthurai, the deservedly popular KAVADICHINTHU and THIRUPUGAL SANTHAPA tunes are aptly used by the author, **V N Kamatchinathan Chettiar**, to the great advantage of its free use. The style is flowing as well as lucid and sound and sense harmoniously blend into each other. This composition seems to be an exception to its kind, in avoiding obscenity of expression such as is usually met with in the light vernacular literature. It may be safely used therefore by persons of both sexes and of all ages on all happy occasions to the delectation of the hearers. The piece of literary and musical performance does credit to the author's scholarship and piety and eminently deserves therefore proper encouragement at the hands of all patrons of the sage Agastyar's tongue.

R. Gopalakrishnier.

* திருநெல்வேலியில்லா கோபாலசமுதிரம் ஹைஸ்கூல்
ஹெட்மாஸ்டர் ப்ரம்மசூரீ R. கோபாலகிருஷ்ணய்யரவர்கள்
B. A. L. T. எழுதிய முகவுரை.

சா த் து க வி .

கல்லிடைக்குறிச்சி

ப்ரம்மஸ்ரீ வேதாந்தபாகவதரவர்கள் இயற்றியது.

ஸீஸைவேண்பா.

கண்டுபயந் தேனெனலே கற்றபுல வேர்வேண்டக்
கண்டுபயந் தேசுந்தைக் கா தலிங்க--எண்டி.சையுஞ்
சந்ததமும் போற்றுநெல்லைச் சங்கரர்க்கும் வேலவர்க்குந்
தந்தனன்கா மாட்சிகா தன்.

திருநெல்வேலிப் பேட்டை.

மகா-ஸரீ கி. மு. சுப்பிரமணியபிள்ளையவர்கள்
இயற்றியது.

திருவாரு கின்றர சிங்ககல் லூர்வாழ்
செந்தமிழில் வல்லகா மாட்சிகா தன்றான்
பொருநைநதி வளமிகுநெல் வேலேதிக பெந்தாய்
பூங்குழலி காந்திமதி பாகரன வரதர்
பெருவாய்கு தருகோயில் கொண்டருள் வியப்பும்
பேருலகர் வந்திறைஞ் சிடுவிழா வளனு
மருகியநெல் லைச்சிந்து பாடியருள் பெற்றான்
மற்றறிஞர் கேட்கின்மன மகிழ்வுறுவர் மன்றோ.

சிந்துபூந்துறை தேட்சுணாமூர்த்திமடம்,
ஸ்ரீமத் வேதநாயகசுவாமிகள் இயற்றியது.

கதிவளரு நெல்லைகர்க் கிறைவ னன்புங்
காந்திமதி கருணையுமே கசிந்து னோங்கி
மதிவளர்ந்தன் னவருவக்கச் சிந்து சந்தம்
வழுத்தினு னறிஞர்மகிழ்ந் தார்வ மோங்க

நிதிவளமு நாசிக்க நல்லூர் வாகும்

கேர்வசிய குலத்தவிர்கா மாட்சி நாடன்
றுதிவளரிக் கவிநலத்தின் வண்மை வாணி

சொற்றிறமென் றகைவதற்கோ ரையமின்றே.

7063

திருநெல்வேலி ஜில்லா சிவதேவஸ்தானம் கமிட்டி மெம்பர்,

திருநெல்வேலி

ம-ா-ா-ஸ்ரீ வக்கீல் T. S. சுப்பிரமணியபிள்ளையவர்கள் இயற்றியது.

நெரிசை வேண்பா.

சொல்லரிய பேரின்பந் தூய்ப்பர் நாசிக்க

நல்லூர்வாழ் காமாட்சி நாடகவி--கெல்லைவளர்

அப்பன்மேற் சிந்துகம் அம்மைமேற் சந்தமுஞ்

செப்பியுதைக்க கேட்போர் தினம்.

திருநெல்வேலிப் பேட்டை

ஸ்ரீ நெல்லையப்பர் கோவில் தர்மகர்த்தா

மகா-ா-ஸ்ரீ வே. மு. சிவசுப்பிரமணியபிள்ளையவர்கள் இயற்றியது

கவித்துரை.

ஓரா யிரங்கல்வி கற்றவி னல்லறி வோங்கியன்பி

னீரா நெல் னைச்சிந் துரைத்து மகிழ்ந்தா னிறைதவத்தா

னாரா யணச்செல்வன் பெற்றொளிர் காமாட்சி நா தனென்னும்

பேரா னரசிக்க நல்லூரன் பாவலன் பெட்பினனே.

திருநெல்வேலிப் பேட்டை

மகா-ா-ஸ்ரீ த. ஆறுமுகநயினார் பிள்ளையவர்கள் இயற்றியது.

கவித்துரை.

காமாட்சி நாடக் கவிஞ னரசிங்கைக் காவலன்பா

காமாட்சி நெல்லைச் சிந்தாம்பல் சந்தப்பாக் கழறினனன்

காமாட்சி செயதுள சொற்பொரு ளன்பின் கனிவுநன்காங்

காமாட்சி தக்கட வுள்கழற் காக்குங் கவிதணன்றே.

சாத்துகவி.

உடம்புக் குறுதுணையாகுமில் லாண்மக்க னொண்டிருக்கொள்
நடம்புக் குயரின ரென்பார் பலரவர் நாணநல்ல
தடம்புக் கறிவுக்கில் லாங்கல்வி வேட்டுத் தருங்கவிச்சே
யிடம்புக் கிசையாலு மீமாங்கன் னெல்லைச்சிந் தேகதிரணை.

திருநெல்வேலி ஜில்லா கோபாலசமுத்திரம்
மகா-மா-ஸ்ரீ ச. சண்முகதாச பிள்ளையவர்கள்
இயற்றியது.

நேரிசை வெண்பா

காமாட்சி சோநெல்லைக் காங்குமதி நாதன்மிசை
காமாட்சி நாதன் கழறினான்—றேமாட்சி
யுள்ளதிருப் பாற்கடலி னூடெழுந்து முன்வந்த
தெள்ளமுதம் போன்றதமிழ்ச் சிந்து.

இந்நூலாசிரியர் குமாரர்
நாராயணன் செட்டியார் இயற்றியது.

நேரிசை வெண்பா.

சீரார் வளங்கொணர சிங்ககல்லூ ரென்பாட்ட
னாராயணமுகிலி னற்புதல்வன்—பேராளன்
காமாட்சி நாதக் கவிஞான மெந்தையெழிற்
பாமாது மெச்சும் படி.

பூங்கா வளஞ்சேர் புகழ்கெல்லை மாநகரா
மாங்கா ரரன்குமர னம்பிகைமீற—பாங்காகப்
பாடினான சிந்துசந்தப் பாவமுதந் தேனொருங்கு
கடியது போன்மகிழ்ச்சி கொண்டு.

நெல்லைச்சிந் தென்னுமிதி னேரற்ற சிற்றின்பச்
சொல்லின்றி நெல்லைத் துதிவளமும—ல்லெலிச்சேர்
சாதுரிய வாக்காற் சமைந்துளது கற்புடைய
-மாதர்களும் பாட மகிழ்ந்து.

நெல்லைச் சிந்து. 7063

ஸ்ரீ நெல்லையப்பர் மீது இயற்றியது.

1. தெள்ளுதமிழ்க்குதவு சிலன் என்றமெட்டு.

1. செம்பு நகி நீர்மருவு சாலி குழுஞ்
 சேத்திரமெனுந் சிருநெல் வேலி அதிற்
 சித்திரமார்முங்கில்கனிற் பத்திரமாய்நீண்டுமிளிர்
 தவே யெனையாவே

2. வேதசர்மா காயவைத்த சாலி தனை
 மேகனை யாமலருள் வேலி கட்டி
 மெச்சுமதிபச்சமுடன் ரக்ஷணைசெய்திட்டநெலை
 வேதா மறை நாதா

3. சீதுபுரி முப்புரத்தார் திருக்கும் அரி
 தேவர்முதன் மாலயன்றன் செருக்கும் அறத்
 தில்லைக்கிறையுன்வெள்ளைப் பல்லைக்கொடுமுன்மெள்ளச்
 சிரித்தாய் புரமெரித்தாய்.

4. வண்மைமிகு சோதியெனக் காலுஞ் சங்கை
 வாயினில்வைத்தூதுநெடு மாலும மலர்
 வாணியுறுநாவையுடை யோனுமறியாதமரு
 மாயா நஞ்சுண்வாயா.

5. அத்தியிலணங்கைவர வழைத்தோன் சிலை
 யத்தியின் மிதக்கத் தமிழ் இழைத்தோன் இவ
 ராடியபாமாலைதனை நீடியமார்மீதுபுனை
 யாதி பாஞ்சோதி.

6. அன்றுகுதநாதலையே செல்லையா என்று
அரைத்துப் பிரணவத்தைச் சொல்லையா என
அன்புடனவனறைந்த மந்திரமதையுநந்த
ஐயனே மழுக்கையனே.
7. செச்சைமரை செண்பகமார் மலரும் தாழை
பிச்சியிரு வாச்சிமுல்லை யலரும் அதன்
தேமருவீரீரல்ல காலுலவிநாறுநெல்லைத்
தேவா யென்முன் வாவா.
8. வாகுமுப்பழமரங்கள் அளிக்குங் கனி
வாசநாட்டிலெங்கும்பரி மளிக்கும் அதன்
மாமிகுந்தநெல்லைநக ரூடுறைந்தநல்லபெரு
யானே யருட்டேனே.

2. பொன்னுலவு சின்னிகுளா என்றமெட்டு.

1. ஆயன்முன்பு கொண்டுசென்ற பாற்குடம் இடறவிட்ட
தாலவன் கிளைதறிக்கச் சீர்த்தியே பெறு
மாலயன்றுதிக்கவரு மூர்த்தியே நெல்லை
யாருநாயக னுன்தேவுளை
நாளுமேபணி நேயர்வீழிற
அன்புடனருள்செய்கின்ற ஆசியே மிகு
வம்புறு நற்கொன்றையணி சோதியே.
2. சீர்மருவு கூடலிலுன் மாமிதனக்காக எழு
சிந்துவை யழைத்தசொக்க நாதனே கொடுந்
தந்தியை யுரித்தகர நீதனே முன்
நீயஅண்டச வாய்புகுந்தழி
சேயையுய்ந்திட வேநலம்புரி.
சிலனுக்கிசைந்துசென்ற தூதனே அரி
தேடியுங் காணாமனின்ற பாதனே.
3. நன்மதுரைத் தென்னவன்முன்உன்னடிமேவேதியர்க்காய்
நரியைப் பரியெனவே காட்டினாய் பின்பு
பரியை நரியெனவே ஒட்டினாய் இம்

நாககாதலியானநாரியை

வேதனாதிய ரோதியேதொழ

நற்சிலம்பு மீதுமணஞ் சூட்டினாய் அந்தச்
சிற்பரைக்கு இன்பரசம் ஊட்டினாய்.

4. உம்பர்முதற்றானவரும் பம்பரங்கொண் டொப்புசுதை
யம்பரங் கடைந்திலகும் போதினில் பெரு
வூன்றிகடு அன்னகடன் மீதினில் விழு
ஆனமாயெழு ஆலமானது
காதமேபுரி யாதுகாயென
வேர்லமீடும் அண்டாமொழி கொண்டவா கொண்
டாலமெல்லாம் வாரிமெடுத் துண்டவா.

6. செந்தின்மாநக ரந்தனின் என்றமெட்டு

1. செஞ்சரோருக மங்கையும்வாணியுஞ்
சேர்திருநெல்வேலி வாசா அயி
லார்விழியம்பிகை நேசா மதி
தென்பணம்பிணை கொன்றைமாலிகை
சங்குடன்சுதை யென்புநீறணி
தெய்வமேபடி யென்புளிமேற்செய்த
திண்ணைதீர்த்தரு வீசா உம்பர்
கோவிணைக்காததவுல் லாசா.
2. கந்தமார்குழற் கந்திமதிதனைக்
கடிமணஞ்செய்தவிர் நாதா அன்பர்
செடியிருணைக்குநன் வீதா திகழ்
கஞ்சவஞ்சிம நெஞ்சகானமுத
னும்பரினபுற விந்தநேரொரு
காலைத்தூக்கிகற் றில்லையிலாடுங்
கனகசபைநட ராசா புளி
பனகந்தொழுது புகழ் ஈசா.

3. கங்கையார்சடைக் கண்ணுதலே யெனைக்
 காப்பது நின்றிருப் பாரம் கதி
 சேர்ப்பது நின்னுடை யிரம் கற்
 கந்தமொன்றிய விந்தவேதனு
 நந்துதங்கிய செங்கையோடவீர்
 கண்ணானவ னுஞ்செய்யமரறக்
 கனற்பிளம்பானநற் சோதியே டுயன்
 கர்வத்தை நீக்கிய நீதியே.
4. எந்தவேளையு நின்னடி தன்னைநா
 வெண்ணும்படிக்குளத் துன்னுவாய் உளை
 யின்றிமற்றூர்கதி பன்னுவாய் கல்
 லீன்செறிந்துகி ளம்புமாலொடு
 கங்கைதங்கிவி ளங்குநீள்சடை
 யிந்துசேகர னேபஞ்சபாணனை
 பெரிவிழியாலன்று தீய்த்தவா சீறி
 வருமொரு புலிதனை மாய்த்தவா.
5. பங்கயாசன னால்வருஜென்மமிப்
 பாரினில் நானெடுக் காமல் எனைக்
 கார்நிறக்கூற்றடுக் காமல் உமை
 பங்கிலொன்றிய சங்கராதிச
 மூன்கவின்பெறு பிங்கமேவடி
 பற்றிகான்கதி பெற்றிடச்செய்தருள்
 பால்விடைமேல்வரு நாதா திரு
 மால்விழிதோன்றுகற் பாதா.

7. என்னடி நான்பெற்றமங்கை என்றமெட்டு.

1. வண்மைமிகுந்தவீர்மானே நறுந்தேனே யின்றுநானேநெல்லை
 மாவளஞ்சற்று சொல் வேனே இதை
 மனதிற்கனி வதுவுற்றிட
 நினைவிற்றுதி வினையற்றிடு

மாதே யிதுநல்ல காலங் கேட்கும்
போதே வருமிசு சீலம்.

2. பூம்பொழிவினமலர் தூவு மயில்தாவுங் குயில்கூவு நறும்
பூமணம் பொன்னகர் மேவும் நெல்லைப்

புரமீ. தூறு தமிழ்வாணர்க
ணவில்பாவிசை செவியேறிய

பொதிகை முனிமன நாணு மற்றப்
புலவர்க்கெல்லாமன்பு பூணும்.

3. நெல்லைநகர்தனில்வாசன் உமைநேசன் பவநாசன் றனை
நேசித்தவர்க்கரு ளீசன் நல

நெறியுற்றிவ னிருபுட்கர
பதநத்திய அடியர்க்கின

னிங்கும்படிக்கருள் புரிவான் நல
மேங்கும்படிவரந் தருவான்.

4. கத்துகடலெனக்கீதம் அதனாநங் கேட்குங்காதம் நல்ல
கார்மலியைப்பசி மாதம் அளிற்

கம்பார்சிவ னும்பார்வதி
யுஞ்சாறுநி கழ்ந்தானபின்

கல்யாணஞ் செய்வது தோணும் அதைக்
காணக்கண்ணாயிரம் வேணும்.

5. தென்சமனை வென்றபாதன் மலர்வேதன் ரொழுதீதன் அரி
தேவர்புகழ் நெல்லை நாதன் வளர்

திருவாலய மதிலேகலை
ரவியானதில் அலுவாவினிற்

றீபம் பல்லாயிரந் தோணும் பளி
தெரிசிக்கி லவன்சிழி நாணும்.

6. பிச்சியலர்மலிசேட்டந் தனிநீட்ட முளவாட்ட மதிற்
பெட்பாய்நடக்குந்தே ரோட்டம் வடம்

பிடித்தேபல ரிழுத்தேகரி
தீவெற்போவென மிதித்தேநிலை

பேர்ந்தெழுந்தோடுமக்	கோலங்	கண்ட
பேர்களுக்குண்டனு	கூலம்.	

8. வன்னத்தினைமாவை என்றபெட்டு.

1.	நெல்லைகர்வாழும்
நேரிழையாள் தொழு
நீளமழுந்தாங்கிய
நிகர்வேழமு தலையாலுறு
தூயரேசமுன் வளையெய்ய
நீலவணன் தொழுந்
நாலம்விளக்குநற்	ஐயனே
மெய்யனே
கையனே
செய்யனே
றுய்யனே	உமை
மறி
மலை
கண்டத்
2.	இன்பந்தரும்புக
ழீசனின் கோலினின்
ளே தந்தனிரெனக்
யெழுவாரியி னொலிபோன்மிசு
துதியா தூந லடியாற்றுக்
ரீன்பப்புணன்பளி
தூன்பந்தைக் கொல்வச	ழாவியே
மேவியே
கூவியே
வாணியே
காவியே.	கம
எங்க
தீயா
அவர்
3.	பாணம் ஆயில்விடங்
பார்வைகொண்டாதரை
பாசத்தூறுது நின்
பவாநான்முகன் மதனாசந
னிவரவேலையி லடையாதகிர்
பண்ணவர்போற்றுநன்
பாபிக்குமாவரு	கத்தியே
கத்தியே
பத்தியே
முத்தியே
ளத்தியே.	யன்ன
'யவர்
புரி
பெறப்
4.	சயுமட்டும் வெல்லக்
ளீயாவிடினமட
றியம்பியெனக்குரீ
விழிவாடுகன் மனமாதர்கண்
மயலாழியி லழியாதடி	கட்டியே
மட்டியே
எட்டியே	பொரு
யென்
யென

	யேவிறையாமுனை	யட்டியே	யின்றி
	பேற்றவருந்கனக்	கட்டியே.	
5.	ஐபாவெனக்குனைக்	காட்டுவா	யெனை
	யானந்தவாரியி	லாட்டுவா	யாட்டி
	யன்பர்சூழ்த்தினிற்	கூட்டுவா	யென்மே
	லணிசூழ்புயி தனைநீடுமொ		
	ரடியாயள விடுமாதவ		
	னறியாப்பதமலர்	சூட்டுவா	யெற்
	கருட்பிரசாதத்தை	யூட்டுவாய்.	

9 செந்தூர்வளர் முருகநாதா என்றமெட்டு

1.	நெல்லைளமிந்துமுக	மானே	கெடியகுழ
	ளீகநுதல் வேணுமொழி	தேனே	யெழி
	நெற்றிபிறையத்தமனா		
	யுற்றககை முத்தூநல		
	நேர்மையுடலாடகங்கண்	மீனே	எனவளரு
	நேரிழையேகேளடிசொல்	வேனே.	
2.	ஆலயத்திற் பொற்றாமரை	காணும்	அதிற்படிந்தா
	லாசகலும் அத்தனருள்	பூணும்	பின்
	னங்கவிரும் பைங்கிளிக		
	ளின்சொல்புக லும்பகர்ந		
	லரயிரக்கான் மண்டபமுந்	தோணும்	கண்களுச
	லாடுமிடம் பார்க்கநூறு	வேணும்.	
3.	வெள்ளிமலைபோலநந்தி	யாரும்	அவனைத்தொழ
	வெய்யவினைநீங்கிநலஞ்	சேரும்	மயன்
	வேலையென நாலுருவ		
	மாலயமு ஒருமதன்		
	விசித்திரம் பார்ப்பவர்க	ளாரு	மனமுவந்து
	மேவுவிழிநோக்கிநிற்க	நேரும்.	
4.	கருமாறித்தீர்த்தமொன்று	உண்டு	முனிசாபத்தாற்
	கஜமானஇந்தரத்தூய்மன்	பண்டு	மலைக்
	காட்டிடைபி னின்றறுகு		

வீட்டிடமு யன்றவுடன்

கண்டினிவாந்தீதாடியேம ருண்டு அதில்விழுவும்
கயமெய்ளிண்டுபந்தானருள் கொண்டு.

5. ஒப்பில் வசந்தமண்டப நீடும் அதனருகி
உற்றபலதாரு அண்ட மூடும் மண
மொன்றியில குங்கொடிகள்
நின்றமீளி ருளுசெடிகள்
ஒண்மைதருஞ்சீதநளி கூடும் அங்குசற்று
உற்றிருந்தால்வெப்பமெல்லா மோடும்

6. செப்புமொரு தூற்றெழுபத் தொன்று பரிவாரநற்
றேவதைகள் கோனில்தனி லுண்டு அதன்
றேசுறவெ நாளுநெறி
யோடுகல பூசையது
சேமமுடன்செய்வரன்பு கொண்டு அதனாற்றினம்
சீர்கயிலைநாகவளந் துன்றும்.

10. பொன்னுலவு சின்னிகுள என்றமெட்டு

1. அந்தமிகுபூவுலகி வீந்தெல்லைமாநகர்நல்
லண்டர்புரம்போல்விளங்கி நீடுமே இதைக்
கண்டவர்கலியகல வோடுமே சுற்றி
யாருங்காவினி னாறுப்பூளினி
லாறுந்தேனினை யீரஞ்சேரளி
யன்புடனுக்கர்துராகம் பாடுமே அதற்
கானந்தங்கொண்டேமயில்க ளாடுமே.
2. மஞ்சலாவு சோலைதனிற் றீங்கனியைத்தின்றுபல
வானரங்கணித்தமுச லாடுமே சேவல்
வாஞ்சைகொண்டுபேடைதனைத் தேடுமே பகர்
மஞ்சறும்பல பஞ்சரங்கனி
லங்ககம்பல தங்கியுய்ந்திடு
மாமலரின் ஆயியெங்கு நாறுமே யிசை
சேமமுடன் கோகிலங்கள் கூறுமே.

7067

3. தேங்கனிபறித்ததென்று மள்ளர்சங்கு கொண்டெறியத்
தீங்கனிசள் கொண்டெயந்தி வீசுமே அந்தச்
செய்கைகண்ட புள்ளினங்க ளேசுமே வீசச்
சிந்துசால்கனி தங்குபூமியி
லங்குச்சர்பலர் தீன்றுசீர்கனி
செய்தது நலந்தானென்று சொல்லுவர் பின்னுந்
தீங்கனிசள் கொண்டிசேரி செல்லுவர்.

4. துங்கியிசுகுதன்புனன்யிக் கொங்கணும்பெருக்கெடுத்தக
தூமசிநிறம் பொருந்தி யேடுமே அதிற்
சூழ்ந்துபலிசேலினங்க ளாடுமே யிகு
சந்தரம்பெறு சிந்துநன்செயில்
வந்தடைந்திட வும்பதங்கொணெற்
சுத்தமாய் வினோந்துநில மூடுமே அதன்
அத்துகள் தெரிந்திடாமற் சாடுமே.

5. ஆரணன்மரபில்வந்த வானவரெனத்திகழும்
அந்தனர்வாழில்லமெங்குங் காணுமே அவை
விந்தவிதியாலயமாய்த் தோணுமே என்றும்
ஆவியானதை நாசமேபுரி
யாதுநீறது பூசுமேலவ
ரானசைவர் வாழும்வீதி எங்குமே சிவ
கானநற்றேவாரப்பாமு முங்குமே.

6. தெற்கிரதவீதிதனின் மிக்கவெழிலோங்கியங்கு
திகமுநடராஜனது மாடமே அதிற்
செய்வதுரிதம்பஜனைக் கீதமே அத்
தேவகானம தோடுநீடிய
சிலமானதை நாடுமானிடர்
செவிவிழிக்களவிளின்பஞ் சேருமே அதன்
சீரரி கொலுமண்டப நேருமே.

7. ஆண்மைநீதிஞானமுற்ற ஆங்கிலதூரைத்தனத்தா
ராட்சிசெய்யுஞ்சாலைபல நீடுமே அதி
லன்புநீதிஞாயம்வினோ யாடுமே யெங்கு

மராமார்பல தாருமேவுந்

னீசொலைகள் தொணுமேயகி

லந்தமிசுவாகனங்க னே துமே அதன்

சுந்தரத்தைச்செல்லவரி தாருமே.

8. ஆங்கிலந்துலுக்குதவி முரியந்தெலுங்கு பயி
 லந்தமிசுசாலையெங்குந் தொணுமே பரி
 யாற்றுமறச்சாலைகளுங் காணுமே நர
 ரங்கமேவிய வன்பினையகளை
 யந்தமாகம ருந்துசயுந்
 லன்புடைய சாலைகளும் ஆருமே எங்கும்
 அத்தர்பன்னீர்சந்தனமபூ நாறுமே.
9. செந்நெல்சுற்றும் நெல்லைககர்தன்னின்மலை வீதியெங்குந்
 தீபமயமாயனந்தந் தொணுமே அதன்
 றேசுகண்டுவானுநிங்கள் நாணுமே யொளிர்
 செம்பொனாபொது மங்கைமார்சிவ
 சம்புநாரியி னின்பமார்துதி
 செப்பியே நடிப்பரிதன் கானமே இரு
 செவிகளுக்கு நல்லமுத பானமே.
10. மங்கலஞ்செறிந்தநெல்லை யம்பதியினுளுப்பல
 வாத்தியங்களார்க்குமந னாதமே கேட்குஞ்
 சேத்திரந்துக்கப்புறமுங் காதமே மிகு
 வன்னமார்பல பொன்னினுடைகண்
 மின்னல்போலொளி மன்னுமாவண
 மார்க்கத்தினுமுமிசு மாட்சியே கலை
 யேற்கவருவேர்சமுதங் காட்சியே.
11. வானகமளவுபெருங் கோபுரமோனார்க்கினையு
 வந்தனம்புரியனீனை போருமே வளர்
 நந்தபைப்பணிபநல மாகுமே மிகு
 மஞ்சுறுந்திற லம்பினின்றெழு
 சம்புவின்பந பங்கயந்தனை
 வாழ்த்திநிதநெஞ்சினில்வைத் துன்னுவா யுன்னி
 லெந்நபரலோகமகின் மன்னுவாய்.

12. வெள்ளைமாட்டிலேறிவரு நெல்லை நாட்டுச் சங்கரனை
 வேண்டியேதுதித்து நிடம் பாடுவாய் பவந்
 தாண்டியேபரகதியை நாடுவாய் கவி
 மேவுபூமியி னேனவாரியி
 னூடுலாவிமெய் நாசமாகுமுன்
 மேலவர்சொற்கேட்டுநெறி புல்லுவா யினு
 மேன்மையோவிலையோநீதான் சொல்லுவாய்.

13. ஆசைகொண்ட பேய்மணமே ரோசமின்றிக்கள்ளுட
 னாவின்புகை சாராயநாடிப் போகாதே போ
 யாக்கமற்றுத் தேகநைந்து சாகாதே யெம
 னாவிக்கொண்டவ னேகுமுன்கொடு
 வாலமுண்டவர் காலினம்புய
 மானதைப்பணிந்துசுகந் தேடுவாய் பா
 மானந்தப்பரவையினி லாடுவாய்.

14. இந்தநெல்லைக்கோவில்வளங் கண்டகண்கள்வேறுதலம்
 வற்றமெனக்கொள்ளாதென்றே யுன்னலாம் சுந்தம
 வற்றநெல்லை நாட்டிலென்று பன்னலார் தமிழி
 நெற்றமுற்றுகி கீர்த்திபெற்றவர்
 சீர்த்திபெற்றநீடு பாட்டிசைப்பவ
 ரிந்தநாட்டில்வாழ்வரிதன் மாட்டியே உயர்
 வென்பதற்குக்கும்புமுனி சாட்சியே.

15. பத்திரஞ்சேர்நெல்லைவள மத்தையுஞ்சொல்லவாய்கள்
 பத்துநூறுபெற்றபாம்பா லாகுமா இதன்
 பண்பினமலிவுறும்ற் போகுமா இங்கு
 பாணுபோலொளிர் வேணுசாதனின்
 நரநீரலை மோதலாதினம
 பாக்கியம் பெருகிநெல்லை நீடுமே இதைப்
 பார்த்திசுக்குபேரன்மனம் வீடுமே

- யெட்டிப்பார்க்கிலறுஞ் சோகம் அத
 னிருமருங்கினுங் காமலர்க்களுண்
 டிசைச்சூம் வண்டுபல் ராகம்.
6. தென்னைவாழை கமுரு மாவளர்
 சிந்துபூந்துறை யோரம் வரு
 செப்புமாந்தி நாரர் தனிற்
 நேகந் தையந்திடக் கோரம் எனுந்
 தீயகன்றணி சேருமென்று நூல்
 செப்புமேயுப காரம்.
7. தாலமீதுறு நதிக்கெலாம்பகர்
 தாமப்ரவன்னியே யோக்கியம் அதன்
 றண்புனல்வெகுசி லாக்கியம் குளித்
 தார்பவர்க்கிடர் போக்கியம் பிறைச்
 சடிலர்நன்னல மீகுவாரதன்
 சமீபம் வாழ்வதே பாக்கியம்.

12. ஆறுமுகவடிவேலவனே என்றமெட்டு.

1. அம்புலியிற்பல வம்புகள்செய்தே
 யலைந்துழல்வன் மனமே உன்ற
 ணைவம்கிட்டரன் பாதமலர்க்குநீ
 யன்புசெய்வாய் தினமே.
2. வம்புறுகொன்றைம லர்ச்சடையானை
 வாழ்பவனைத் தினமே ி
 வாழ்த்திடினுன்பல ஞாயிறுகண்டழி
 வன்பனியா மனமே.
3. வான்மனாகிஞ்சகுவாரிசமாம்பல்கொள்
 வாகியம்பாயு நெல்லை தனின்
 மன்னுமரன்பத நாளும்பணிந்துமே
 வாழ்பவர்க்கேது தொல்லை

4. பொன்றரைநாரியெ னுந்திரியாசைப்

புணரியிலாமு முனை யெமன்
பொன்றிடச்செய்துயிர் கொண்டிடுமுன்னரன்
பூங்கழல்தன்னை நினை.

13. சென்னிகுளநகர் வாசன் என்றமெட்டு.

1. மன்றல்கமழ்வன மீது வண்டு
மைனாகுயில்களெப் போது நுவன்
மாசற்றிடு மிசைகேட்டவர்
சீர்பெற்றிடு விரன்மூக்கினில்
வைப்பா ரின்பந்துய்ப்பார்.

2. பண்ணாவர்நாடிது காணும் எனப்
பன்னும்படிநெல்லை தோணும் அதிற்
பாமிந்தொனி கேட்கின்முனி
யாமும்புகழ் தோற்குமிமிழ்ப்
பாகுங் கசப்பாகும்.

3. நெல்லைநகர்தனில் வாசா உனை
நேசித்தவர்க்கரு ள்சா இந்த
நிலமெச்சிடு பொதிகைக்குறு
முனிவர்க்குயர் தமிழ்சொற்றிடு
நீதா வுமைநாதா.

4. வன்னவிடையுந்து மீசா பசா
வாலைமனோன்மணி நேசா சிறு
மதியம்பக இறகண்டச
முதகம்புனை விரிசெஞ்சடை
வாகா நல்விவேகா.

5. சென்னியீரைந்துள வேந்தன் நினைச்
செற்றபவம்பெறு காந்தன் கடற்
பீரத்தினின் மீதுற்றுனை

நேசத்தொடு பூசித்திடர்
தீர்த்தான் இன்பமார்த்தான்.

6. அந்தக்கிரீடிமுன் அன்று திற
வாயியகைவே சென்று அம
ராடிச்சிலை யான்மொத்தது
நீபெற்றவ னுசைக்கணை
யளித்தா யின்பம்விளைத்தாய்.

14. பூமிமெச்சிடு மண்ணுமலை என்றமெட்டு.

1. வையமகிழந்துதுதி செய்யுந்திருநெல்வேலி
வாசனே உமைநேசனே பவநாசனே கையின்
மானுமழுவுநன்கு தோணும்படி விளங்கும் ஈசனே.
2. அங்கிங்கெனாமலே யெங்கணுமேகமா
யுற்றவா துயரற்றவா மிகுற்றவா சந்தி
யாரும்புயனநாளி லோதுமந்திரங்காதிற் பெற்றவா.
3. பூமனனங்கனமன வாதைபுரியாக்கதி காட்டுவாய்
வினையோட்டுவா யின்பம்ஊட்டுவாய் உன்றன்
பொங்கமருவுமருட் டிக்கக்கடலிலெனை யாட்டுவாய்.
4. நாமின்பதியுதுவன் மாமின்பதியுந்தொழு
நாதனே யதிநீதனே மலர்ப்பாதனே உலை
கம்புமடியவர்க ளின்பம்பெறவருளும் வேதனே.
5. தாருகர்மாதர் மயல்கொளும்குபமாய்ச் [நலந்
சென்றவா கரிபைவென்றவா புலியைக்கொன்றவா
தங்குங்கணப்பன ன்பாய்த் தந்தவிதைச்சிதனைத் தின்றவா.
6. அக்குமாலைதிகழுஞ் சொக்கர்மேனிகொளெங்கள்
ஐயனே குலக்கையனே நல்லசெய்யனே கட
லப்பிற்சிலைமிதக்கச் செப்பியவர்புகழார் துய்யனே.

15. பவணகிரியதனுட்டானே என்றமெட்டு.

1. தென்னையீந்துயலா மாழை வன்னவாழை அதிற்
நேன்வடிந்திடு மாபழங்களை
வானரங்கடன் வாயிலின்பொடு
தெவிட்டும் படிபுகட்டும்.
2. கள்ளைப்பாருயின்பங்கொண்டு எண்ணில்வண்டு பெருங்
காவினாதர் யாழிலேயெழு
கானமோவென வோழிசீரிசை
காணும் இன்பந் தோணும்.
3. நெல்லைகசர்நடுவிற் றானே மன்னுவானே பவ
நீடுவாரியி னூடலைந்தழி
யாழாநானினி மாநலம்பெற
நீயே எண்ணுவாயே.
4. திருநெற்பொழியுநெல்லை மீதே பதுமமாதே வளர்
தேசுபெற்றதி சீரிவங்கிய
வேய்வனத்ததி லேயெழும்பிய
தேவே யெனையாவே.
5. அவப்பணி புனைந்த வாகா அம்மைபாகா நிதம்
ஆதிநின்சிறு பாதபங்கய
மேலியின்புற நீயுவந்தனை
யாளர யெழிற் றோளாய்.
6. அமலக்கிளிப்பரித்தேர் வீரன் கன்னன்மாரன் நெடு
ஆலபாணம தான்மருண்டதி
காமவாரியி னூகறைந்தழி
யாதே அருளென்மீதே.
7. இன்னல் தரும்புலியின் மேலே எண்ணிமாதே கொளும்
ஏழைநானினி வேதனூல்வரு
காயமாப்புவி மீதெடாதரு
ளீயா யென்முன்வாவா.

8. உவணக்குதிரையுந் தும்வீரன் மணுண்டதீரன் கட
 லூடுவான்பணி மீது தூங்கரி
 நாதனவேண்டிய ஆழியீந்தரு
 ளருவே அன்பாதீருவே.

16. தேமயாய்ப்பணியண்ணாமலை என்றமெட்டு

1. வன்னமுப்பழமாந் தென்னைமிகமலிந்து மன்னியே
 எங்கும்வளேந்து துன்னியே ஊவர்
 மாமைமருவுநெல்லைச் சாமிதனைப்புக்கழீ பன்னியே.
2. கந்தமரையிறைவன் றந்தபுலாவெனுமிக் காயமே
 நிலைநிப்பது மாயமே யெனக்
 கருத்திலெணியரன்றன் நிருத்தபதம்பணிதல் ஞாயமே.
3. செம்பொன் அசலைமன்னை நம்பியுலவுகின்ற ஜென்மமே
 அதினுள்வருங் கன்மமே அறச்
 செய்யகெடையிறைக்குத் துய்யபணிபுரிதல் தன்மமே.
4. தீணையிலுயர்கங்கைதன் வினையையடுபொருரைத் தீரமே
 மிளிப்புரத்தி னோமே திகழ்
 திருநெல்வேலியுறை செல்வர்தாள்பணித லீரமே.
5. செந்நென்மருவுநெல்லை யண்ணலருளைநிதந் தேடுவாய்
 தொண்டரினத்திற் கூடுவாய் இந்த
 ஜெகத்தின்மயக்கமதைபகற்றியவன்புகழைப் பாடுவாய்.
6. செப்புபுயிற்பவ அப்பிலுழலுகின்ற சித்தமே
 இனியுகந்து நீத்தமே நெல்லைத்
 தேவின்பாதற்கொழு பாவமகலுமிது சுத்தமே.

17. மஞ்சுதிகர்குந்தள மில்லே என்றயெட்டு.

1. நத்துவளைமேவு காணுந் தவளநிற மாதுதலை
 நாவதனில்வைத்த பரனுந் சசி
 ரண்பனுஞ்சிகி யுந்துநாதனும்
 அங்குசம்புனை செங்கைவேழமு
 நாடவருள்கூரு மாதியே அனவரத முனதுபத
 நம்பினேரையானு நீதியே.
2. கத்துகடல்ஆல முண்டவா எழுகலியை யபின்முனிக்
 கண்டுபோற்றமிழ்முன் விண்டவா கமழ் [குக்
 கஞ்சவேதிய னஞ்சியேயமு
 முன்புமோதிய கந்தநாதனைக்
 கண்மணிபோலன்றுபெற்றவா திருநெலையில் வளர்கவுரி
 காந்திமதிபாக் முற்றவா.
3. அன்பர்நத்தும்இன்ப வெள்ளமே பவக்கடல்கடத்திவி
 அன்புமலிரான வள்ளமே துவ [டும்
 லம்பொன்மாதுக நம்புவானது
 விண்டமாதவா பங்கமாகிய
 அல்லீர்க்கும்வல்ல பாணுவே கிளைவனத்தின் முனமுளை
 அனவரத்தான தானுவே. [த்த
4. விண்டுமரையுத்தி வந்தவன் மலர்ச்சரங்கொள் பவன்மரு
 மேதியுநதுமால்நி றைந்தவன் புரி [ப்பு
 வினையினால்வரு துயரமானது
 யெனையுறுதினி அருளிராயன்முன்
 வேண்டவளர்மகா வீங்கமே இதழிதும்பை நதியறுகு
 பூண்டவெழில் தோன்றும் அங்கமே.

குறுக்குத்துறை

முருகக்கடவுண்மீது இயற்றியது.

1. திருவுற்றிலகுகங்க என்றமெட்டு

1. அருள்பெற்றி லகுகெம்பு நதிமத்தியின்மிருந்த
 அமுநூற்றதிலுறறந்த வாசனே உனைத்
 தொழுந்தார் பவபந்த நாசனே வியன்
 ஆறுவான்மதி சீறுநாகம்வெ
 ணீறுமான்மழு ஆரமாதிகள்
 அவிரல்கொள் இறைதந்த சேயனே அவன்
 செவியிற் பிரணவஞ்சொல் வாயனே.

2. அமுதக்கடனடுவில் அரவச்சயனமிசை
 அமலக்கண் வளர்பவன் மருகோனே அன்பர்
 தமிழழப்புயவளையி லணிவோனே பெழி
 லாதியேர்கர மீதுசீர்பெறு
 மானீனோர்கனி யானதேபெற
 அசலைச்சிகியில்வலம் வருவோனே யிக
 லசுரத்திரளை வெலு முருகோனே.

3. மலயமலை பெற்றிடு பொருகைப்புணன் மொய்த்திடு
 மதிலுயராலய வாசனே உனைத்
 துதிசெயும் அன்பர்த நேசனே யிரு
 மாதர்சேர்புய மீதுசீர்தரு
 நீபுமாலிகை யோடுநீடிய
 மாலுயிலார்முரு கேசனே தமிழ்
 மலயமுனிக்கரு ளீசனே.

4. புயியிற்கிழவனென்னும் உடல்பெற்றுத்திண்ப்புனப்
 புறத்தில்வள்ளியைச்சென்று கண்டவா அந்தக்
 குறத்திகொடுத்த மாவை யுண்டவா உண்டு
 பொங்குதேயிடை மங்குதேயுயி
 ரென்செய்வேனினி சிந்துதாவெனப்
 பொய்கையில் வள்ளியை விட்டவா அந்தத்
 தையலைமன்றல்செய் திட்டவா.
5. செருக்கத்தியுரித்தவர் கருப்பத்தில் வருமொரு
 மருப்பத்திக்கிளையகு மாரனே பல
 பொருப்புற்று வாழ்குக வீரனே முன்
 ரேவராதியர் காவனையற
 வோதுகுரன்மெய் மாளவேல்விடு
 தேவே திருச்செந்தூர் வாசனே பெணை
 யாவே யவுணர்குல நாசனே.
6. வலையன் புதல்விபெற்ற முனிவனுவந்துசொற்ற
 மாபாரதம் பொறித்த வேதனை யிந்தச்
 சிப்பார் புகழங்கண நாதினை அன்று
 வாருசேர்குற மாதுகானிடை
 பிதியேயுற யானையாகமுன்
 வாவென்றழைத்த கும ரேசனே நல
 மேவுங்குறுக்குத்துறை வாசனே.
7. அஞ்சையடக்கியுன்ற னடியைப்பரவளற்கு
 னாருட்பிரசாதத்தை ஊட்டுவாய் இனிச்
 கருப்பை புநாக்கதி காட்டுவாய் முன்
 ஆயனாமரி மாயமோதிட
 நாகமாயவ னாகவேதுவ
 லாரியைபெற்றருண் மெய்யனே குற
 நாரிகைபற்றிய கையனே.
8. அரிமரை நாடியில் வரும்விதி பிரணவத்
 தருத்தஞ்சொலாமையால் வேதனே அழச்
 சிரத்திற் புடைத்தகர நாதினே யணி

யானநாகம னீயுமாமக
 ளாகுமானெடு வேடமாதெனும்
 அரிவையர்பதியுணைப் போற்றுவாம் உண
 தடிமலர் சிரசின்மே லேற்றுவாம்.

2. சந்தவனாவந்தகுக என்றமெட்டு.

1. செய்புகதி யூடுவளர்	சீலா	சசி
சிந்துபணிதாங்குமரன்	பாலா	கமழ்
செங்கடப்பந்தாரணிந்த	கோலா	
தண்டைக்காலா அதுகூலா		அன்பர்
செய்யுள்புனை வாசுமலை	வேலா.	
2. தானவர் குலத்திரட்டுப்	பங்கமே	செய்த
தருவர்குல கரிக்குச்	சிங்கமே	இரு
தையலர் நடுவிலுற்ற	அங்கமே	
திருத்தங்கமே புகழ்த்துங்கமே		துவல்
சருவபுலவருக்குச்	சங்கமே.	
3. தருமப்பழம்பழக்குந்	தருவே	தந்திச்
சருமம்புனையிறைக்குத்	குருவே	வளந்
சன்மார்க்க நெறிக்கொரு	கருவே	
அன்பர்திருவே	கமழ்மருவே	கூடற்
சங்கமுறுகிரர்புக	முருவே.	
4. செந்தினகர் மீதலிருஞ்	சேயா.	லுயர்
செங்கனகம்போலொளிருங்	காயா	முன்பு
தேவர்சிறை மீட்டிவிட்ட	ராயா	
பவளவாயா தொண்டர்நேயா		திருச்
செங்கரத்தில் வேல்பிடித்த	தூயா.	
5. பன்னிருவிழிமருவு	தேவா	நல்ல
பச்சைமயிலேறியென்முன்	வாவா	வந்தென்
பாங்கிருந்து நானுமெனைச்	காவா	
யினியெனுவா லெழிற்பாவா		லுனைம்
பாடுதற்கு நல்லதுணை	யாவாய்.	

6. சிற்றமொடு நமனென்னை வலையே வீசிச்
 செற்றிடுமுன் வாபமை தலையே நலஞ்
 செய்யாவிடில் வேறுகதி யிலையே
 குணமலையே நனிகலையே அன்பர்
 செடியற ஆடும் அரு ளலையே.

3. பானைவாய்கமுசில் வந்தூர் என்றமெட்டு.

1. ஆயர்மனைதோறுஞ்சென்று பால்தயிரெய்வாரியுண்ட
 ஆரணமுசுந்தன்மகிழ் மருகோனே கையில்
 வாரணக்கொடிபிடித்த முருகோனே.
2. தாரணியிற்போர்க்களத்திற் பார்த்தனுக்குத்தேர்விடுத்த
 சாரதியின்றங்கைபெற்ற மைந்தனே செந்தூர்
 வாரிகரைமேலுறைந்த கந்தனே.
3. செங்கனிவளியும்வன நன்கவீர்குறுக்குத்துறைச்
 செம்புநதீமீதமர்ந்த சேயனே இளம்
 பங்கயனொளி நிகர்த்த காயனே.
4. உம்பருக்கு வம்பிழைத்த தும்பிமுகத்தானவனை
 யோங்கியேவேலாலெறிந்து கொன்றவா காட்டில்
 வேங்கைமரமாகி முன்பு நின்றவா.
5. கங்குகரையின்றியன்பர் முன்புசெய்த பாவமென்னுங்
 காரிருளை நீக்குளுன தீபமே அன்பர்
 சீர்பயிர்க்கு நீரிறைக்குங் கூபமே.
6. கல்லினாலெறிந்தவர்க்கும் வில்லினாலடித்தவர்க்கும்
 காலினாமிதித்தவர்க்கும் இன்பமே தந்த
 நீலகண்டன் பெற்றளித்த விம்பமே.
7. நீபமலர்த்தோடுலங்க நூபுர்ப்பய்தமிலங்க
 நீலமயின்மீதுகந்து வருவாயே வந்துண்
 காலையுன்னுந் தாசர்க்கின்பர் தருவாயே.
8. தோஷமென்னும்பாவவெள்ள முழுமுலைண்புனருட்
 டோணிதனிலேற்றிக்கவர் விடுவாயே முத்திக்
 கர்ணியில்தூடிருக்க நடுவாயே.

சந்தப் பஞ்சகம்.

I

தனனதன தானதந்த தனனதன தானதந்த
தனனதன தானதந்த தனதான.

(கருவினுரு வாசிவந்து)

வரிமருவு பூவிலன்று சிறுமதலை யாகவந்து
மணிபெருக வேவளர்ந்து கிடமேபோன்
மருவுசிழி மாதர்மண்பொன் மயலலையி லேததும்பி
மலையுமடி யீயனுனன்பு பெறவாராய்
திருமருவு மார்பன்விந்த மலரினுறு யேதனைங்கை
திசுழ்விமலன் வேலினைந்த புயன்மேலோர்
செழுமையளி ராயிரங்க ணிறைமுனிவர் நாகரும்பர்
திசுழ்கமலை வாணிநந்தி தொழுமாதே
யருள்வடிவ மாயிலங்கு னழகுமலி தாளிறைஞ்சி
யருணெறியை நாடுதொண்டர் பெருவாழ்வே
யசலவிறை மாகுகொங்கை துகர்சிறுமி யாய்கிளங்கி
யரனைமண மேபுரிந்து வளர்தாயே
யிரிசடலி னீரையுண்ட முனிவன்மலை மீதிருந்து
விழுபொருதை நீர்பொருந்த நிலமேலே
மிளிர்ப்பயிர்க ளாதிசுங்கு கரையிலையெ னுவிளங்க
விளைதிருநெல் வேலிதங்கு முமையானே.

II

தானதன தானதந்த தானதன தானதந்த
தானதன தானதந்த தனதான.

(காரணமதாகவந்து).

வாரிவுளை பூவினன்கு மாரணை வேவிளங்கி
மாவளகை நாதனைன்று சொலவேசீர்
மாவிலக வாழிநூந்தெ னேமன்விடு துதர்வந்து
வாவெனவினாவுமங்க ணிருநாழி

நேரமது வாருமென்று கூறமுடி யாதவிர்த்
 நீளுடலை வீணினம்பி யழியாதே
 நீதமுறு நாரியுன்பொ னேரடிவைய நான்வணங்க
 நீகருணை யாயிரங்கி யருள்வாயே
 பாரமயி லேறியுந்து மாறுமுத வேளைமுன்பு
 பாலனென வேபயந்த வளைபேரீள்
 பாலலையி னூடெழுந்த சீரமுத மாயியம்பு
 பாவலர்கள் பாவணிந்த புயமானே
 வீரைகெளி பாகறெங்கு நாவல்வட மாகடம்பு
 வேய்கமுகு தாழைதுன்று மழ்கோடே
 மேன்மையுறு பூவின்ங்க னூறுபொழி லானதுங்கொள்
 வேணுவன மீதிலங்கு முமையாளே.

III

தந்தான தானதன தானதன தானதன
 தந்தான தானதன தானதன தானதன
 தந்தான தானதன தானதன தானதன தனநானு
 (அங்கார மார்பிலணி)

சஞ்சார மார்வனச வீடுகடைய வேதன்மிகு
 சிங்கார மாமைமலை வாளியுறு மாரனதி
 சங்கார வேலையிறை யானகம னூர்புரியும் விளையாலே
 சங்காடு வாளிவளை நேமிதனி லேழைபல
 துன்பாரு மாகமது மேலியது போதுமிடர்
 தங்காத சீரையினி யானகைய நீகருணை புரிவாயே
 பஞ்சீத னீரறுகு நாகம்வளை யாரிதழி
 யென்பால மான்மழுவ லூகவுரி யானையுரி
 யம்பூதி சேருமிறை யோனிடது பாகமுறு பெருவாழ்வே
 யஞ்சாத வேழமுத னுமகரன் மான்வொரு
 கொம்பான்முன் வீசினினை பாடியவி நாய்களை
 யன்பாக வேமதலை யாயுதலு மேன்மையுறு மெழின்மாதே
 மஞ்சேறு வாசவனை வானவரை வாய்க்கமபறு
 பஞ்சாத நீளவட ராடியரி சர்க்கர்கள்

வன்றேக நாசமுற வேகினைசெய் வேலுருவ முடையாளே
 மங்காத சீர்குலவு நீள்கயிலை யீசனுட
 னண்பாக நீமுன்வளை யாடுபொழு தோர்பொய்மொழி
 வம்பாக வேசொவமு ராநிபணி யாகநுவல் வடிவாளே
 செஞ்சாலி குழ்மதுவை யூரில்லாரு கூன்வழுதி
 துஞ்சாது கோயகல நீறுதன் நீள்பணுவல்
 செம்பாகு போலமொழி ம்சய்துகர ஞானவமு தருடாயே
 செங்கால்சொ ளேரெகினை வாய்நதி யோடைமடு
 நன்கேறு கோவிலணி மேடைமலி வீதிதிகழ்
 சிங்கார யார்திருநெல் வேலேநக ருடுவள ருமையாளே.

IV

தனத்தந் தானன தானன தானன
 தனத்தந் தானன தானன தானன
 தனத்தந் தானன தானன தானன தனதானு.

(அனிச்சந் கார்முகம்)

விரைச்செந் தாமரை போன்றுக நீடவு
 மெறிக்கும் பூசண மாடவு மாலது
 விளைக்கும் பாவனை மேவிய வேசையர் மயலால்வேள்
 விடுக்கும் பாணம தாலய ராதிமிழ்
 கருப்பஞ் சாநென நானிசை பாடவும்
 விரித்துன் சீரது கூறவு நீயருள் புரிவாயே
 மருக்கந் தாமரை யாள்வளர் வாயனு
 மணிச்சந் கார்வலை சேர்கர மாயனும்
 வரிப்பங் கேருக நேர்கழல் சீர்முடி யறியாதே
 மறைத்தந் தோவென நீடிய நாயக
 னகைக்குந் தீகொடு முப்புர நீநெழ
 வலித்தன் நேசுரர் நோயற வாடிய சிவன்மாதே
 செருக்கஞ் சாதவல் வாலியி னூருயிர்
 தொலைத்தம் பாலொரி ராவண னீளுடல்
 சிதைத்தன் பானவி பீடண னானவ னறியாதே
 திரைச்சிந் தூடவன் வாழவு மாமுடி
 கொடுத்தின் பானவி ராகவ னூறு
 திருத்தந் காளெனு மாபணா யேபுயி தருமானே
 சுரர்க்கஞ் சாதவி ரோதிக ளானவ
 சுரக்கும் பாணதை நீடிய வேல்கொடு
 துடைத்தஞ் சேலென யோதிய சேயனை யருடாயே

துதிக்கும் பாவலர் பாமொழி கீதமு
முழுக்கும் பேரிகை தூளிப மானவை
தொனிக்குங் கானமு நீடுநெல் வேலியி

னுமையாளே.

V

தனதனதத்தன தந்தானு தன
தனதனதத்தன தந்தானு தன
தனதனதத்தன தந்தானு தன தனதானு,
(மலடிவயிற்று),

- அலைகடல்சுற்றிய மண்பாலே யொரு
மகவெனவுற்றி னன்பாலே யனை
யணிதனமுற்றிடு வெண்பாலே தர வதனாலே
- யதிவலியுற்றிடு னின்போடே பல
வுணவுபுசித்தும தன்போலே யுட
லழுகுமிகுத்துவ ளர்ந்தேநீ டிய மயலாலே
- யிலகிடுமத்தமண் மின்பாலே நகைச
கொடுமனமொத்ததி னன்பாலே யுன
திருபதபுட்கா மன்போடே தின நினையாதே
- யிகமிசைபற்பல துன்பாலே மிக
வயர்வதுவுற்றிடு மென்பாலே யுன
திதமுறுகட்கொடு பொன்கோதா யரு ளொடுபாராய்
- மலையிறைபெற்றகு ருந்தேசீர் திகழ்
சசிதரன்மெச்சிய நங்காய்மா மகண்
மருவுமரிக்கொரு தங்காய்நீ ளரு ளுடையாளே
- வறுமையொழிக்கும ணங்கீசமே லவர்
கவலைதனைக்கொலு நஞ்சேநீ யவர்
வலியையறுக்குமொ ரம்பேமா தவர் பெருவாழ்வே
- கலைமுழுதுற்றவீர் பண்பேதா சர்கண்
மகிழ்வொடுநத்துந வினபேகூ மிசை
கமகமெனக்கமழ் வம்பேநீ தியொ டொளிர்வாளே
- கலைமகளுளாத்திடு நன்றோடே யுயர்
நிதிமகணித்திய மின்போடே வளர்
கனமதுபெற்றிடு நன்கேயார் நெலை யுமைபாளே.

3. அரி—இந்நீர்.
4. சே—கி—சூரியன் ; காலும்—ஒன்றும்
5. அபகி—நாலும்பு ; சிலை—கல் ; அபகி—சமுத்திரம்.
7. சீதம்—வாசனை ; கால—காற்று.

1. சூலை—மூலகில் ; வம்பு—வாசனை.
2. கூடல்—மதுரை ; சிந்து—சமுத்திரம் ; உண்டம்—முலை.
3. தென்னன்—பாண்டியன் ; இரகாகாசன்—பாவதி ; சிலப்பு—மலை.
4. பம்பரம்—மந்தகிரி ; சுகை—பால ; அம்பரம்—சுடல் ; ஊன்றி—பாபு ; கடு—விஷம் ; காதம்—வகலை.

1. சீரோருகம்—தாமரை ; தென்பண்ட—அழகியபாம்பு ; பிண்ட—மான ; சதை—வெண்கை.
2. பெடி—பாவம் ; கஞ்சுவஞ்சி—இலக்குவி, விந்தம்—தாமரை
3. சபம்—கிருபை ; நகை—சுகு
4. இன—பூண்டம் ; மால்—பெருமை ; எரிவழி—தெருநிலகணை.
5. பங்கயாசனன்—பிரமன் ; கூற்று—எமன் ; பங்கம்—சிவப்பு.

3. புஞ்சரம்—தாமரை.
4. அன்—காது ; கம்பு—சங்கு ; சாறு—கிருவிழா.
5. சமன்—எமன் ; கிலாவி—கைதமாதம் ; உவா—அமரநாசன்.
6. சேட்டம்—ஆனிராதம் ; வாட்டம்—தெரு ; நிதிவெற்பு—பானையலை.

1. வளை—சுக்கரம்.
2. ஆவி—வாசனை ; எதம்—பாவம்.
3. நாசன்—எமன் ; அதி—கடல்.
4. கனக்கட்டி—பொன்கட்டி.

1. நீகம்—மேகம் ; நேணு—வில் ; அத்தம்—கை ; மரை—தாமரை ; நகை—பல் ; ஆடகம்—பொன்.
4. அறகு—சிங்கம் ; கயமெய்—யானையுடல்
6. நாகம்—மலை.

1. ஈரம்—அழகு ; அளி—வண்டு.
2. மஞ்ச—அழகு ; பஞ்சரம்—சுருவிக்கூடு ; அங்ககம்—அழகியசூருவி ; ஆவி—வாசனை ; கோகிலம்—சூயில்.
3. சலி—சூரகு.
4. பதம்—அழகு.
5. விந்தவிசை—பிரமன்.
6. அரி—இந்நீர்.

10. ஆவணமார்க்கம்—கடைவீதி ; சிலை—ஆடை ; சமுக்கம்—கூட்டம்.

11. மஞ்ச—அழகு ; அம்பு—மூலகில்.

12. சலி—துன்பம் ; எனவாரி—பாவகடல்.

15. பாண—சூரியன் ; ஈரம்—கிருபை ; நீர்—கடல்

- 1 சிந்து—சமுத்திரம் ;
3. நாகில்—மலைவில் ; நாகத்தோல்—யானைத்தோல் ; நாகமன்—தேவலோக அரசன்.
4. பிரபஞ்சம்—மாயை.
5. தமிழ்முனி—அகஸ்தியன் ; நாகம்—மலை
6. நாரம்—தண்ணீர் ; அணி—நன்மை

- 2 வாய்—வாசனை ; சூரியன்—சூரியன்.
3. வான்மரை—வெண்டாமரை ; கிஞ்சகவாரிசம்—செந்தாமரை ; ஆம்பல்—அல்லி ; அம்—தண்ணீர்.
4. புணரி—சமுத்திரம்

13

1. மன்றல்—வாசனை.
4. மதியம்—சந்திரன், பகம்—
கொக்கு; அண்டசம்—பாம்பு;
உககம்—கங்கை.
6. கிரீடி—அர்ச்சனன்; ஆவிய
ன்—கிடைன்; மொத்து—அடி.

14

2. சத்தி—வேலாயதம்.
3. பூமன்—பிரமன்; அனங்கன்—
மன்மகன்.
6. அக்குமலை—உருச்சிராட்சமா
லை; அப்பு—தண்ணீர்; சிலை
—சல்.

15

1. மாழை—மாமாம்.
4. பதுமமாதா—இலக்குமி.
6. அலமம்—அழகு; ஆலம்—புஷ்ப
ம்.
8. உவணம்—சருடன்; வான்—
அழகு

16

1. மாழை—அழகு.
3. அசலை—பூமி.
4. திணை—பூமி.
6. அப்பு—கடல்.

17

1. சத்து—சங்கு; வியா—சக்கரம்;
சசி—இந்திராணி; சிசி—
மயில்.
2. கலி—கடல்; கஞ்சவேதியன்—
பிரமன்.
3. உகம்—பூமி; நம்பு—விரும்பம்.
4. விண்டு—விஷ்ணு; மருப்பு—
கொம்பு; மேதி—எருமை;
மால—பெருமை; இத்தி—
கொன்றை.

முருகக்கடவுண்மீது இயற்றியது.

1

2. அசல்—பூமி.
3. நீபமாலிகை—கடப்பமலை;
மலயமுனி—அகஸ்தியர்.
4. சிந்து—தண்ணீர்.
5. ஒருமருப்பத்தி—விவாயகர்.

7. ஆரியை—பார்வதி.
8. விதி—பிரமன்; நாகமன்—தே
வேந்திரன்.

2

1. சசி—சந்திரன்; சிந்து—கங்
கை; பணி—பாம்பு; வாசு—
புயம்.
2. ததவர்—அசுரர்.
3. சந்திரசுருமம்—யானைத்தோல்;
கூடல்—ம—ரை.
6. சொடி—பாவம்; அலை—சமுத்
திரம்.

3

1. வாரணம்—கொழி.
 3. பம்சயன்—சூரியன்.
 5. கூபம்—கிணறு.
 7. நீபமலர்—கடப்பமலர்; தூபுர
ம்—சிலம்பு.
- சந்தப் பஞ்சகம்.

I

வாரி—அழகு; மன்—அழகு.

II

வீரை—வாழை; பாகல்—பலாமம்;
வடம—ஆலமம்.

III

சஞ்சாரம்—வாசனை; வனசம்—தா
மரை; கோடி—பூமி; ஆகம்—உடல்;
அஞ்சிதன்—அழகியசந்திரன்; வியா
—சங்கு; ஆர்—ஆத்தி; இத்தி—
கொன்றை; ஊகவுரி—புலித்தால்;
பூதி—திருவிழு; நீசாசரகல்—அசுரர்;
முராரி—வீஷ்ணு; பணி—பாம்பு;
கிணம்—அன்னம்

IV

வீரை—வாசனை; கம்—கொன்சை
மணி—அழகு; வியா—சக்கரம்; வாரி—
அழகு; பகவீசுருகம்—தாமரை; கிரீ
யம்—துன்பர்; ஆடிய—உசய்த; திரா
ச்சிந்து—அலைகடல்.

V

அத்தம்—பொன்; கரை—ஆகை;
புட்கரம்—தாமரை; குருத்து—குழி
தை; சசிசுரன்—கிணறு; கூ—பூமி;
வம்பு—வாசனை.